

[Gudme.]

udformet, rammer man det rigtige, idet man giver ministeren for skatter og afgifter bemyndigelse til at bestemme, i hvilket omfang kommunale driftsvirksomheder o. lign. er berettiget til godtgørelse. Det, der er tanken her, er åbenbart, at i det omfang kommuner yder virksomhed for andre, altså hvor man går ud og henvender sig til borgerne og yder dem en ydelse, hvilket vil kunne få indflydelse på prisdannelsen, da skal denne godtgørelse ydes. Men i det omfang kommuner kun gør noget for sig selv, og det gælder f. eks. den rengøringsvirksomhed, som SFs og VS' forslag sigter til, er der ingen rimelighed i at yde den omkostningsdæpende ydelse og lige så lidt rimelighed i naturligvis at fratage rengøringsvirksomhederne den med det resultat, at forhøjelsen af rengøringspriserne andre steder skal virke ind på priserne.

Den linje, der er valgt ved udformningen af § 2, stk. 2, er den rigtige. Vi har tillid til, at ministeren vil administrere dette med skønsomhed, og derfor må vi også af denne grund anbefale at stemme imod disse to ændringsforslag, altså i det hele imod ændringsforslagene nr. 1, 2 og 3.

Schlüter (KF):

Vi anbefaler tinget at stemme imod lovforslaget om den så smukt benævnte prisdæpende ydelse. Vi mener, at den politik, som besegles med udvalgsbetænkningen, er en fuldstændig uansvarlig økonomisk politik.

For det første ville det være et langt bedre princip, at vi søgte at føre indkomstpolitik ved at tilbyde og søge at presse arbejdsmarkedets parter til at acceptere en skattelettelse i stedet for én eller flere dyrtidsportioner. Det ville være en effektiv løsning, og den kunne være varig.

Dertil kommer, at den ydelse for et milliardbeløb, som nu formentlig vedtages, vil forøge et kæmpemæssigt udækket kasseunderskud hos staten på et tidspunkt, hvor ingen aner, hvad der skal spares på finansloven til gengæld, på et tidspunkt, hvor ingen aner, hvilke foranstaltninger regeringen vil træffe for at neutralisere det store finanspolitiske underskud.

Vi følger jo alle med i korridorsnakken og de lukkede forhandlinger her i huset, og jeg

er opmærksom på, at man nu på anden måned forhandler om disse emner forligspartierne imellem, men man bliver mere og mere skeptisk. Hvad kommer der ud af det? Det mangler logik, det mangler overblik, at man nu vedtager en ny milliardudgift uden at kende det mindste til, hvorledes dækningen skal skaffes. Derfor må jeg betegne dette som et nyt led i en politik, hvor der udstedes checks og trækkes vekslers, uden at man aner, hvornår og hvordan betalingen skal foregå. Et statsligt kasseunderskud i størrelsen 17 mia. kr. er fuldstændig uforvarsomt.

Vi mener også, at lovforslaget er meget upraktisk og administrativt besværligt. Det vil give anledning til en urimelig administration både hos det offentlige og hos virksomhederne. Ikke mindst for de mindre erhvervsvirksomheder bliver dette en ny svær byrde.

Så mener vi også, at lovforslaget i uacceptabelt omfang indeholder bemyndigelser til ministeren. Ministeren vil kunne give bøder, og han vil kunne det efter forskrifter, som folketinget intet aner om på det tidspunkt, lovforslaget vedtages. Det er en dårlig praksis. Så vide bemyndigelser bør intet folketing give en minister. Vi må kende retsgrundlaget, før vi udstyrer ministeren med adgang til at pålægge bøder.

Jeg tror, det fremgår af det, jeg nu har sagt, at vi anser denne politik for at være forkert. Formålet, at ville prisdæmpe og omkostningsdæmpe, kan vi tilslutte os, men metoden er ikke god.

Må jeg sige om ændringsforslagene, at vi vil, siden vi agter at stemme imod lovforslaget, undlade at stemme vedrørende de tre første ændringsforslag. Med hensyn til ændringsforslagene nr. 4 og 5 mener vi, at de er klare forbedringer i lovteksten, og derfor agter vi at stemme for dem.

Ømann (SF):

Jeg kan jo ikke påstå, at udvalgsbehandlingen har gjort os mildere stemt over for dette meningsløse lovforslag. Jeg tror ikke, der er ret mange af forligspartierne, der har følt sig overbevist om, at lovforslaget overhovedet tjener til at fremme de formål, man siger det skal fremme. Især savnes der i lovforslaget garantier for, at de ofrede mange millioner skattemidler hos de enkelte virk-